

[Lis Starcke]

get forestående, og på hvilket felt man tænker sig pengene brugt, om noget af det også skulle gå til mere politi. Det ville jeg meget gerne have svar på.

Som min konklusion vil jeg sige, at der i hvert fald burde være mere politi på gaden. Det har fru Ebba Strange været inde på, og jeg har også skrevet i mit manuskript, at gående politi på gaderne tror vi giver tryghedsfølelse. Når politiet suser forbi i deres biler, så mærker man dem ikke som hyggelige væsener, hvad Englands bobbyer i sin tid blev berømte for at være.

Jeg vil sige angående det øjeblikkelige, at det er en hurtig og effektiv retsforfølgning, der skal til. Og angående det langsigtede er det en holdningsændring hos den enkelte borger og i fællesskab en kontakt med de unge. Og endelig et godt eksempel fra den ældre generation, sådan at der ikke er nogen tvivl hos den opvoksede ungdom med hensyn til, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Poul H. Møller (KrF):

Til oplysning for dem, som endnu er til stede her i salen, og som måske er i tvivl om, hvad ordet »strømer« dækker i den betydning, hr. Wilhjelm anvendte udtrykket i før, vil jeg sige, at det er altså det ord, som navnlig ungdommen bruger om politiet, eller andre, som ikke er særlig glade for politiet i hvert tilfælde, og det kan de jo have deres grunde til.

Jeg er glad for, at hr. Wilhjelm åbenbart alligevel er enig med mig om kernefamiliens betydning. Hr. Wilhjelm brugte noget statistik. Det vil jeg også gerne gøre ved denne lejlighed. Jeg kan sige, at vi har en statistik, der bl. a. viser, at 75 pct. af unge kriminelle under 18 år kommer fra brudte hjem, altså fra hjem, hvor der ikke fandtes en kernefamilie, fra skilsmisshjem. Det siger også et og andet om kernefamiliens betydning.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg tror, jeg kan gøre alle en tjeneste ved at gøre mine afsluttende bemærkninger meget korte.

Fru Lis Starcke stillede mig det spørgsmål, om det kriminalpræventive råds penge var bevilget. Der er en ansøgning på vej. Der er ikke taget endelig stilling, men der er en for-

modning om, at bevillingen vil blive accepteret.

Det er ikke tanken at bruge nogle af de 1-1½ mill kr. til mere politi eller til en større politimæssig indsats. Det er tanken at lave forskellige indsats, som man fra det kriminalpræventive råds side kan sprede ud i landet. Det er altså en central indsats. Man vil få mulighed for at lave en indsats, som ellers ikke var økonomisk mulig. Der foreligger en længere redegørelse for, hvad det er, man forestiller sig, men det tror jeg det ville føre alt for vidt at komme ind på her i aften.

Fru Ebba Strange syntes, der var uoverensstemmelser mellem de tilkendegivelser, der var kommet fra hr. Jimmy Stahr og mig, og det dagsordensforslag, der ligger. Nu kan man jo altid vurdere tingene lidt forskelligt. Jeg synes ikke personligt, der er uoverensstemmelser. Jeg hæfter mig bl. a. ved, at der i indledningen står, »at vigtige elementer i indsatsen mod volden kan være . . .«, og så peger man på visse ting, men uden at sige, at det er dem. Man siger, at det »kan være«, og det vil sige, at det er til alvorlig overvejelse for mit vedkommende, og det er jeg enig i. Jeg er heller ikke principielt uenig i, at der kan være områder, hvor en udvidelse af strafferammen for visse voldsforbrydelser kan være rigtig. Der er områder, hvor jeg har ment at det ikke var nødvendigt, og det kan jeg så stadig væk mene ikke er nødvendigt.

Jeg vil gerne sige til hr. Wilhjelm, at jeg tror, man roligt kan gå ud fra, at ét af mine udgangspunkter altid vil være, at de statistiske oplysninger, jeg forsøger at skaffe frem, vil være reelle, og at de, som jeg bygger mine oplysninger og konklusioner på, vil være så reelle, som det overhovedet er muligt at fremskaffe dem. Et andet udgangspunkt, man kan regne med for mit vedkommende, er, at jeg ved, at vi her, hvor det drejer sig om forbrydelse og straf, om forebyggelse og resocialisering, befinder os på et område, hvor der er megen usikkerhed med hensyn til, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Derfor skal man ikke frygte eller vente at finde mig på de forenkledte standpunkter og på de meget knivskarpe konklusioners standplads. Jeg er klar over, at vi her bevæger os på et område, hvor eftertanke og sund fornuft og det ikke at falde bagover, fordi der blæser vinde, er umådelig vigtigt. Det kan gøre umådelig skade, hvis ikke vi ustandselig